

Участь в засіданні Комітету з питань податкової політики Громадської ради при ДФС України

9 лютого 20104р. в м. Києві відбулось засідання Комітету з питань податкової політики Громадської ради при ДФС України*, в котрому на правах експерта від Міжнародного Аналітичного Альянсу взяв участь керуючий партнер МАА – Генеральний директор Компанії «Вікторія» Задорожній Р.Г.

На засіданні розглянуті питання, що виникли у зв'язку з Податковою реформою-2015 та вимагають підготовки узагальнюючих податкових консультацій, зокрема: відображення у складі витрат роялті; сплати авансових платежів в 2015 році платниками податку на прибуток з доходом понад 10(20) млн.. грн.; особливі випадки розрахунку амортизації та вплив нарахованих резервів на об'єкт оподаткування; нарахування та сплата авансових внесків з дивідендів платниками єдиного податку; особливості віднесення до переліку неприбуткових організацій; випадки неналежного реагування ДФСУ на неправомірну поведінку контрагентів при формуванні податкового кредиту тощо.

Розгляд та обговорення зазначених питань відбувся достатньо конструктивно; пропозиції від громадськості враховані.

Компанія «Вікторія»

**Витяг з Положення про Громадську раду при ДФСУ*

“Громадська рада при Державній фіскальній службі України (далі – Громадська рада) є постійно діючим колегіальним виборним консультативно-дорадчим органом, утвореним для забезпечення гарантованого Конституцією України права на участь громадян в управлінні державними справами у сфері державної податкової та

митної політики, державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового, митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску, здійснення громадського контролю за діяльністю Державної фіскальної служби України (далі – Служби), налагодження ефективної взаємодії з громадськістю, врахування громадської думки під час формування та реалізації державної політики у сферах, віднесених до компетенції Служби”.

Елемент податкової реформи: обов'язок застосовувати РРО підприємствами, що надають послуги

Законом «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року №71-VIII внесено зміни до ст.9 Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 6 липня 1995 року N 265/95-ВР, зокрема, – пункт 1 викладено в редакції, котрий не передбачає звільнення від застосування РРО для юридичних осіб, що надають послуги:

Редакція, чинна до 01.01.2015р.	Редакція, чинна з 01.01.2015р.
Стаття 9. Реєстратори розрахункових операцій та розрахункові книжки не застосовуються: 1) при здійсненні торгівлі продукцією власного виробництва та наданні послуг підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності, крім підприємств торгівлі та громадського харчування, у разі проведення розрахунків у касах цих підприємств, установ і організацій з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів та видачею відповідних квитанцій, підписаних і завірених печаткою (за наявності) у встановленому порядку; { Пункт 1 статті 9 в редакції Закону N 2746-III (2746-14) від 04.10.2001; із змінами, внесеними згідно із Законом N 1206-VII (1206-18) від 15.04.2014 }	Стаття 9. Реєстратори розрахункових операцій та розрахункові книжки не застосовуються:1) при здійсненні торгівлі продукцією власного виробництва підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності, крім підприємств торгівлі та громадського харчування, у разі проведення розрахунків у касах цих підприємств, установ і організацій з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів та видачею відповідних квитанцій, підписаних і завірених печаткою у встановленому порядку;

Відповідальність за недотримання вимоги застосування РРО настає з 01.07.2015р., – згідно п. 9 розділу II “Прикінцеві положення” (за редакцією, чинною з 01.01.2015р. згідно Закону

України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року №71-VIII).

Компанія «Вікторія»

Із тіні на світло або про Податковий компроміс – 2015 «на пальцях»

17 січня 2015р., із набуттям чинності Законом № 63-VIII від 25 грудня 2014 року, бізнес отримав певні можливості оптимізації податкових зобов'язань, – право скористатись так званим податковим компромісом. Умовно сам податковий компроміс – це звільнення від обов'язку сплати 95% податкового зобов'язання з ПДВ та/або податку на прибуток, а також звільнення й від юридичної відповідальності платників і їх посадових осіб, що могла настати у зв'язку із заниженням таких зобов'язань у відповідні попередні періоди.

Отже, – що, скільки, кому та в який спосіб «пробачать» за реформаторським Законом № 63-VIII?

Відзначимо головні, на нашу думку, деталі, котрі допоможуть зацікавленим визначитись – чи слід радіти можливості подання заяви на застосування податкового компромісу, а чи ще почекати додаткових роз'яснень з ДФСУ або ж інформації про набутий досвід тих платників, які надто поспішали.

Таким чином:

- компроміс стосується не всіх зобов'язань, а тільки зобов'язань з податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість за будь-які податкові періоди до 1 квітня 2014 року з урахуванням строків давності. Підприємці, зокрема, можуть претендувати на податковий компроміс лише з податку на додану вартість (якщо є чи були платниками цього податку);
- для отримання можливості компромісу, платнику необхідно подати відповідні уточнюючі розрахунки;
- подання розрахунку матиме наслідок виникнення права в податкового органу на проведення позапланової перевірки. Якщо ж перевірка не буде призначена та не буде проведена у порядку, що визначений цим Законом, – порядок застосування податкового компромісу вже не буде перевірятись згодом у разі наступних комплексних планових чи позапланових документальних перевірок.

Слід звернути увагу на ті обставини, що перевірка буде проходити виключно з питань «які стосуються витрат» та «завищення податкового кредиту» (а. 4 п. 3 підрозділу Закону № 63-VIII). Тобто, правильність формування доходів чи податкового зобов'язання (не податкового кредиту) не є предметом перевірки ДФСУ;

- адміністративне чи судове оскарження результатів податкової перевірки, що призначена для перевірки дотримання процедури застосування податкового компромісу, закриває будь-які можливості для платника податку застосувати сам податковий компроміс.

Іншими словами, якщо за результатами перевірки правильності формування податкового компромісу податковим органом будуть донараховані зобов'язання, що «не входили в плани» платника податків, несплата або оскарження донарахованих зобов'язань матимуть наслідком заборону платнику застосування самого компромісу. Це відкриває можливості для зловживання ДФСУ, через що платника податків легко «зашорити» ультиматумом, а

ціна податкового компромісу стане більшою, ніж 5%, – на які міг би розраховувати недалекоглядний бізнесмен;

- термін, протягом якого платник може прийняти рішення про застосування процедури податкового компромісу (подання уточнюючого розрахунку або заяви), складає 90 календарних днів з дня набрання чинності цим законом. Отже бажаним відчутти на собі всю красоту податковокомпромісної реформи, необхідно виконати свою частину обов'язків щодо ініціювання компромісу до 17.04.2015р.

А ось про що Закон говорить нечітко або змовчує:

- наголосимо – уточнення та компроміс стосується завищення витрат або суми завищення податкового кредиту з податку на додану вартість. На жаль, але Закон № 63-VIII справді так виписаний, що платник сумніватиметься в можливих правах. І його положення можуть бути витлумачені на власну користь фіскальним органом в частині обмеження для показників, що можуть бути уточненні. Тобто є відкритим питання: чи може бути уточнено показники декларації по позиції заниженого доходу (доходів) чи внаслідок невірно визначення бази оподаткування з ПДВ (а саме – заниження обсягів діяльності та, як наслідок, загальної суми оподатковуваних операцій, де ПДВ «+»);
- законодавець недостатньо чітко дає зрозуміти наступне положення «У платника податків за результатами застосування податкового компромісу не можуть виникати або збільшуватися помилково та/або надміру сплачені грошові зобов'язання». Імовірно, йдеться про унеможливлення (відсікання законодавцем) створення у платника податків певного «запасу» з податкового кредиту чи витрат;
- списані суми податку на додану вартість для фізичних осіб-підприємців можуть бути включені до об'єкта

оподаткування податком на доходи фізичних осіб, одночасно – для юридичних осіб – такі суми списаного боргу не включаються до об'єкту оподаткування податком на прибуток.

Компанія «Вікторія»

Успішний захист клієнта Компанії у Вінницькому апеляційному адміністративному суді

Як раніше повідомлялось, суд першої інстанції 18 листопада 2014 року постановив рішення, за яким задовольнив основні вимоги клієнта Компанії «Вікторія» і скасував податкові повідомлення-рішення. І ось, 15.01.2015р. Вінницьким апеляційним адміністративним судом було ухвалено залишити постанову Чернівецького окружного адміністративного суду від 18 листопада 2014 року без змін.

Основні тези з рішення, котрі можуть бути важливими для аналогічних спорів:

1. *«...колегія суддів приходить до висновку, що книга обліку доходів і витрат не є первинним документом в розумінні чинного податкового законодавства, а також ст. 9 Закону*

№ 996, яка встановлює вимоги до первинних документів.

Книга обліку доходів і витрат є регістром бухгалтерського обліку та не є єдиним джерелом на підставі, якого формуються доходи та витрати підприємця. Первинним та фундаментальним джерелом для формування витрат та доходів є господарська операція, яка документується первинними документами і саме ці документи першочергово, мають враховуватись при декларуванні платником податків своїх зобов'язань.

Відсутність книги обліку доходів і витрат згідно положень вимог чинного податкового законодавства України не є підставою визнавати такими, що відсутні витрати, які реально понесенні та підтвердженні первинними документами...»

2. «...жодним діючим нормативно-правовим документом (у т.ч. ПК України) не передбачено розрахунок витрат на доходів платника податків з використання показників “націнка” та “середня націнка”, який ДПІ використаний для визначення розміру податків, зборів чи інших платежів, а також для перевірки своєчасності їх нарахування та сплати у цій справі. Зазначений метод не надає можливість встановити базу оподаткування податком з доходів фізичних осіб, а тому він не міг використовуватись ДПІ...»
3. «...Зробивши системний аналіз нормативних приписів, колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції в тій частині, що господарські операції, за рахунок яких платник податків зобов'язаний формувати свої зобов'язання з ПДВ, є індивідуально визначеними, а не абстрактними та мають документуватись відповідними первинними документами у т.ч. податковою накладною...»
4. «...Суд апеляційної інстанції погоджується з висновком суду першої інстанції, що у даному випадку суд не вправі підмінювати функції ДПІ, як органу контролю, та не наділений повноваженнями самостійно здійснити донарахування податкового зобов'язання позивачу...»

З повним текстом рішення можна ознайомитись за посиланням

[рішення]

Компанія «Вікторія»

2015: працюємо без отримання патентів. Поїхали!

З 1 січня 2015 року відмінено збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності. Таким чином, при здійсненні господарської діяльності з 1 січня 2015 року сплачувати (придбавати) торгові патенти уже не потрібно.

Зазначена норма передбачена пп. 81) розділу I Закону України від 28.12.14 №71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи». Стаття 267 ПКУ в новій редакції має назву “Транспортний податок” замість “Збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності”.

Компанія “Вікторія”